

[Handelsministeren.]

stre har stillet, kunde gaa ind for, at en saadan Vareudveksling fandt Sted, hvorefter Landbrugsvarene indførtes her til Landet til Fordel for Industrien. I Modsetning her til er det, naar vi nu forhandler med Ulandet, altid Industrivarer, der skal gaa ind her i Landet til Fordel for Landbrugseksporten. Men den ærede Ordfører for Venstre kan ikke hævde det Standpunkt, at der skal være Forskel, naar han ikke vil gaa ind for de Synspunkter, jeg har gjort gældende med Hensyn til Fortolkningen af Loven.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til Udtalelsen om, at Venstre vilde give Handelsministeren det Apparat, der skal til, for at man kan foretage det fornødne med Hensyn til Vareimport og Vareeksport. Er det nu rigtigt? Har Venstre i Ændringsforslaget givet Handelsministeren nogen som helst Myndighed? Nej, det har det ikke. Venstre vil formentlig hævde, at Handelsministeren og Regeringen i det hele taget har Ansvaret, men nogen administrativ Myndighed vil Venstre ikke give Regeringen. Regeringen skal have hele Ansvaret, men Myndigheden, Retten til at gribe ind i paakommende Tilfælde, til at handle saaledes, at den virkelig kan paatage sig Ansvaret, det vil Venstre ikke give Regeringen. I det Ændringsforslag, Venstre har stillet, findes der ikke en eneste Bestemmelse, hvorefter Ministeren overhovedet har noget at skulle have sagt. Derimod findes der en Bestemmelse i § 7, der kategorisk lyder saaledes:

„Den endelige Fastsættelse af Importreguleringen bestemmes af Rigsdagens Valutaudvalg. Til Vedtagelse udkræves, at mindst 6 af Udvalgets Medlemmer stemmer derfor.“

Mindst 6 af Udvalgets 8 Medlemmer skal stemme for det, der skal ske. Hvad Ministeren kunde ønske, hvad han mener er det rigtige, kommer slet ikke i Betragtning her. Det er altsaa fuldkommen urigtigt, at Venstre vil give Ministeren det Apparat, der er nødvendigt, for at han kan foretage det, der skal foretages i den Situation, der foreligger — jeg kunde sige: efter de vekslende Situationer, der foreligger hele dette Forhold vedrørende. Derfor er Venstres Ændringsforslag i Virkeligheden en eneste stor Fornærmelse mod Regeringen, og det er fuldkommen antiparlamentarisk.

Det var da godt, at det ærede 3die landstingsvalgte Medlem fik Lejlighed til at sige, at Venstres Forslag ikke var noget Afviklingsforslag, der var ikke Tale om, at der skulde afvikles. Nej, det kan der ikke blive Tale om efter det Forslag, for det

vilde i det hele taget betyde, at alle de Varer, der skulde ind her i Landet, til at begynde med i hvert Fald, maatte paa den bundne Liste, at der for alle Varer skulde gives Importtilladelse. Efterhaanden vilde der vel nok blive enkelte Varer, f. Eks. Knappe-naale og Strikkepinde, som kunde gives fri, fordi man ikke behøvede dem i den Handelspolitik, som man vilde drive.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem sagde, at det var et Vidnesbyrd om, at vi var kommet paa gale Veje, at da vi begyndte, kunde en stor Del Varer komme ind i Landet uden Importregulering, nu var der kun 60 Mill. Kr. tilbage. Dette er rigtigt. Men har der været nogen Strid om at tilrettelægge Tingene saaledes? Mig bekendt ikke. I Valutaudvalget har Forholdet været det, at der var en bunden Liste i Henhold til Loven; alle de øvrige Varer var saakaldte Frilistevarer, og ingen Varer fra Frilisten kunde føres over til den bundne Liste, kort sagt, den bundne Liste kunde ikke forøges, medmindre der var Enstemmighed for det. Men da Forøgelsen har fundet Sted, har Venstres Medlemmer altsaa ogsaa stemt for, at Frilisten skulde indskrænkes, og at den bundne Liste skulde omfatte alle Varer, undtagen de 60—61 Mill. Kr., der er tilbage. Hvorfor har Venstre gjort dette? Fordi det var nødvendigt, man har indset, at det ikke var til at komme uden om, saaledes som Handelspolitikken udviklede sig Verden over.

Det, som Venstre her giver Udtryk for i sin Betænkning, er ikke Vidnesbyrd om, at man længere føler noget egentligt Ansvar i denne Sag. Det ærede 3die tingvalgte Medlem talte om, at man i Løbet af en Dag eller to havde styrtet sig ind i dette System ved at vedtage den Valutalov, der den Dag i Dag danner Grundlaget for vor Eksportvirksomhed. Det er rigtigt, man gik meget hurtigt ind i dette, fordi det var nødvendigt. Det var Venstre, som var den drivende Kraft dengang, og da Rigsdag og Regering i Begyndelsen af 1932 vedtog den første Valutalov, valgte Danmark sit Importreguleringssystem. Nu at tale om, at vi ved at skrive nogle andre Ord i et Ændringsforslag kan afvikle det og vende tilbage til det gamle eller gaa ind i noget helt nyt, er fuldkommen urimeligt. Andre Lande har efterhaanden helt eller delvis arbejdet sig ind i det samme System, som vi arbejder under, og suppleret det med Toldforhøjelser og Kontingenteringer, positive Forbud o. s. v., o. s. v. og meget skræppe Devisebestemmelser, som vi jo ikke har, men jeg kender ikke et eneste Eksempel paa, at noget Land kan leve uden Restriktioner, det være sig af den ene eller den anden